

hele Skatteindtægt, kan Skattecommissionen foretage en Nedsættelse, dog under de Betingelser, at den Skattepligtiges samlede Indtægt er under 400 Rd., at han har gjort Selvangivelse, og at han selv har fremsat Begjæring om en Nedsættelse. Udvalgets Fleertal foreslaaer, at Betingelsen om Selvangivelse skal falde bort, idet det nemlig forekommer os, at det, naar der f. Ex. er Sygdom eller trykkende Familieforhold tilstede og endnu klarere, naar Bedkommende er indkaldt til Militairtjeneste, næsten vil være umuligt for ham at gjøre Selvangivelse og altsaa vil en saadan netop i de Tilfælde, hvor den kunde være paa sit Sted, kunne forudsættes ikke engang at være mulig. Desuden ville Mange af dem, der sidde i smaa Forhold — og det er dem, om hvilke der her nærmest vil blive Tale — selv om de ere tilstede og blive opmærksomme paa, at de maae gjøre Selvangivelse for at faae en saadan Nedsættelse, ikke være istand til at gjøre det, men meget hyppigt vil det ogsaa være Tilfældet, at denne Bestemmelse vil undgaae disse Folks Opmærksomhed, thi da deres hele Forhold er saaledes, at de maae anvende deres hele Tid og Opmærksomhed for at forske sig det Daglige fra Haanden til Munden, vil deres Opmærksomhed meget vanskeligt henvendes paa i rette Tid at gjøre en saadan Selvangivelse, selv om det var muligt, at de kunde gjøre den. Samtlige disse Betragtninger have medført, at Udvalgets Fleertal foreslaaer det ærede Thing at lade det, at de skulle have gjort Selvangivelse, falde bort som Betingelse for en mulig Nedsættelse i Skatteindtægten. — Dernæst har hele Udvalget under Nr. 31 stillet Forslag til en Tilføining til § 22, hvilken angaaer Saadanne, som opholde sig udenfor Riget, som ikke ere bosatte her i Landet, men som have Indtægter her i Landet gennem Fideicommisscapitaler. Der mangler en Bestemmelse, om hvorledes der skal forholdes med dem, men vi troe, det er hensigtsmæssigt og rigtigt at indsette en saadan her i § 22, efter hvilken de, der have slige Indtægter af Pengefideicommisser, men opholde sig udenfor Riget, ansættes i Skat af Finansministeren, hvorhos det bliver Fideicommissets Bestyrelses Pligt at indbetale denne Skat i

Statskassen. Jeg antager ikke, at der behøves videre Motivering med Hensyn til dette Forslag. — Den høitærede Finansminister har stillet Forslagene under Nr. 29 til § 19, under Nr. 30 til § 20, under Nr. 33 til § 24 og under Nr. 35 til § 25, hvilke alle gaae ud paa, deels at sætte Finansministeren fuldstændig istand til at kunne følge, hvorledes Gjennemførelsen af Loven i de enkelte Tilfælde foregaaer og deels at give ham Bemyndigelse til at skride ind, hvor han efter at have faaet Meddelelser desangaaende finder, at de Autoriteter, der have havt med Sagen at gjøre, ikke i det Hele taget ere gaaede frem paa den Maade, som skulde finde Sted. De af mig nævnte Forslag have alle denne Hensigt, og Udvalget har ikke havt nogen Betænkthedsighed ved at slutte sig til dem, hvorfor det anbefaler Thinget at vedtage dem. — Med Hensyn til de øvrige Forslag, der foreligge under dette Afsnit, skal jeg afvente de ærede Forslagsstilleres Motivering, inden jeg nærmere omtaler dem.

Formanden: Jeg tør maasse gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at, efter hvad Forslagsstillerne af Forslaget under Nr. 11 have gjort mig opmærksom paa, staaer det af de nævnte Forslagsstillere under Nr. 37 til § 25 stillede Forslag ikke saaledes i Forbindelse med Forslagene under Nr. 11 og Nr. 32, at det kan anses som afgjort ved Afstemningen over de sidstnævnte Forslag. Derfor vil Forslaget under Nr. 37 blive Gjenstand for Afstemning uden Hensyn til Udfaldet af Afstemningen over Forslaget under Nr. 11. Det omtalte Forslag er det, der gaaer ud paa at foreslaae en Forandring i Linierne 8—10 af § 25.

Winther: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Jeg veed ikke, om min Bemærkning giver den ærede Ordfører Anledning til nogen Udtalelse for Dieblisset?

Ordføreren: Nei!

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds har Ordet,